Ἔτος ΣΤ'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Νοεμβρίου Παρασκευῇ 1904 Ἀριθ. 296

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . . Δρ. χρ. 10

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον *(αἰωνία πρὸς τοὺς Τούρκους δυσπιστία ἔστω ὁ νόμος τῶν ἐνεργειῶν ἡμῶν).*—Οἱ ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀφρικῇ Ἕλληνες. —Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι.—Αἱ περὶ τῆς φυλετικῆς ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὑπεροχῆς ἀποδείξεις—Ὁ ἐθνικὸς ἡμῶν στόλος ἐν Αἰγύπτῳ. —Ἡ Αἴγυπτος καὶ ὁ σύγχρονος Ἑλληνισμός. —Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 18 Νοεμβρίου 1904.

Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι τὸ κύριον ἡμῶν ἄρθρον τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος θὰ ἐκυροῦτο μέχρι κεραίας ὑπὸ τῶν πραγμάτων τοσοῦτον ταχέως.

«Θὰ ἦτο» ἐλέγομεν ἐν τῷ ἄρθρῳ ἐκείνῳ, «ἡμιτελὴς, ψευδὴς, ἐναντίος πρὸς τὰς ἡμετέρας ἱστορικὰς παραδόσεις ὁ ἐν Μακεδονίᾳ ἀρξάμενος ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων δικαίων ἀγών, ἂν καταγγέλλοντες τὰς βουλγαρικὰς ἀνοσιουργίας ἐσιωπῶμεν περὶ τῶν τουρκικῶν φρικαλεοτήτων, ὧν ἀσίγητοι μάρτυρες εἶναι τὰ ἐρείπια τοῦ Κρουσόβου καὶ τὰ περιπλανώμενα ὀρφανὰ τῶν ἀναιτίως φονευθέντων τῆς πόλεως ταύτης Ἑλλήνων, οἱ τῇ ἀνοχῇ τῶν Τούρκων πυρπολούμενοι ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἑλληνικοὶ ναοὶ καὶ τὰ ὑπὸ τούτων ἀποτεφρούμενα σώματα διδασκαλισσῶν καὶ διδασκάλων καὶ ἱερέων καὶ νηπίων ἔτι τέκνων Ἑλλήνων».

Ὅτι σκόπιμος εἶναι ἡ ἀνοχὴ αὕτη τῶν Τούρκων πρὸς τὰς βουλγαρικὰς ἀτιμίας εἶναι εὐνόητον εἰς πάντα γινώσκοντα τὴν ἱστορίαν τῆς τουρκικῆς φυλῆς. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἰσλὰμ τρίβουσιν ἐκ χαρᾶς τὰς χεῖρας, ὅταν βλέπωσι τοὺς ἀπίστους φθείροντας ἀλλήλους, καὶ ἡ χαρά των αὕτη ἐπαυξάνει νῦν ἐκ τοῦ πολιτικοῦ ὑπολογισμοῦ, ὅτι θὰ καταδειχθῇ ἡ κολοσσιαία ἀποτυχία τῶν μεταρρυθμίσεων, ἐπειδὴ οὐ μόνον δὲν ἔπαυσαν αἱ ἐν Μακεδονίᾳ φυλετικαὶ ἔριδες, ἀλλὰ καὶ ὠξύνθησαν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Δέμερικ καὶ Μύλλερ.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι κύριοι κατὰ προτροπὴν τῶν οἰκείων κυβερνήσεων, ἃς ἐπίεσεν ἡ ἐλευθεροστομία τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ῥητῶς δηλώσαντος, ὅτι οὐδεμία ἐδόθη αὐτῷ ἀπόδειξις τῆς βελτιώσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων, εἶναι ἀληθὲς λέγομεν, ὅτι οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι κύριοι συνέταξαν ὁμοιόμορφον πρὸς τὰς κυβερνήσεις των ἔκθεσιν παριστῶσαν ῥοδίνην τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν, τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας ἐπανερχόμενον ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν κατοίκων τῆς ταλαιπώρου χώρας, τὴν γεωργίαν προοδεύουσαν, τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν πειοῦσαν ἅλματα, ἀλλὰ ἡ ἔκθεσις αὕτη ἔχει τὴν ἀξίαν τῆς ἀπολογίας τῶν πρὸ τῶν δικαστηρίων προσαγομένων φονέων, οἵτινες παριστῶσι τὰς αἱματοβαφεῖς χεῖράς των καὶ τῆς περιστερᾶς λευκοτέρας. Καὶ τὸ δικαστήριον νῦν, οἷον εἶναι ἡ κοινὴ τῆς Εὐρώπης γνώμη, πρὸς ἣν συντάσσονται καὶ ὡρισμένα αὐτῆς ἀνακτοβουλια, ἔχει ἱκανὰ πειστήρια, ὅπως κρίνῃ τὴν ὡραίαν ἀπολογίαν τῆς Ρωσίας καὶ Αὐστρίας.

Οὔτε νὰ ἀκούσῃ, οὔτε νὰ πιστεύσῃ ἤθελε μέχρι τοῦδε ἡ κοινὴ αὕτη τῆς Εὐρώπης γνώμη τὰς οἰμωγὰς τῶν σπαρασσομένων Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ τοὺς στόνους τῶν χηρευουσῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀπορφανιζομένων παιδίων. Αἱ σύγχρονοι, φαίνεται, κοινωνίαι ὑπέστησαν τοιαύτην χαλάρωσιν τῶν νεύρων, ὥστε δὲν ἀρκοῦσιν οἱ κλαυθμοὶ καὶ οἱ ὀδυρμοὶ τῶν ἀδικουμένων, ὅπως ἐξεγείρῃ αὐτὰς τοῦ ληθάργου τῆς ἀναισθησίας καὶ τῆς ἐγωϊστικῆς ἀδιαφορίας εἰς τὰ παθήματα τῶν ἄλλων. Τὸ πυροβόλον μόνον συγκινεῖ σήμερον —τίς ἐνθυμεῖται πλέον τὰς ἀρμενικὰς σφαγάς;—καὶ ἡ φωνὴ τῶν ἑλληνικῶν τυφεκίων ἀφύπνισε μέρος τοὐλάχιστον τῆς Εὐρώπης τοῦ ληθάργου ἐκείνου καὶ τὸ ἐρώτημα: ἆρά γε τί συμβαίνει ἐν Μακεδονίᾳ; ἤρχισε μεταδιδόμενον ἐν Εὐρώπῃ καὶ προκαλοῦν μείζονα προσοχὴν καὶ μείζονα προφύλαξιν ἀπὸ τῆς ἀνεξελέγκτου ἀποδοχῆς τῶν συκοφαντιῶν τῶν Βουλγάρων.

Ὑπάρχουσι λοιπὸν καὶ Ἕλληνες ἐν Μακεδονίᾳ; ἐφόρεσαν καὶ αὐτοὶ ὅπλα καὶ πολεμοῦσιν, ὡς οἱ Βούλγαροι; Καὶ τίνα πολεμοῦσι; τοὺς Βουλγάρους, καὶ διὰ τί; διότι οἱ Βούλγαροι δὲν ἐπιδιώκουσιν ἔργον ἀπελευθερωτικὸν λαοῦ χριστιανικοῦ, ἀλλ' ἔργον καταστροφῆς χριστιανικοῦ ἔθνους, διότι δὲν φονεύουσι Τούρκους, ἀλλ' Ἕλληνας, διότι δὲν εἶναι ἐπαναστάται, οἵους γινώσκει ἡ ἱστορία τῶν κατὰ τῆς τυραννίας ἐξεγειρομένων λαῶν, ἀλλὰ κοινοὶ ἐκβιασταὶ, λῃσταὶ καὶ δολοφόνοι. Τὸ Γουαδαλκιβὶρ δὲν εἶναι φρούριον τουρκικὸν, ὅπερ ἐπεχείρησαν οἱ Βούλγαροι νὰ ἁρπάσωσιν, ἀλλὰ πλοῖον φέρον ἀκάκους ἐπιβάτας, ὄχι Τούρκους, ἀλλὰ χριστιανοὺς Εὐρωπαίους, ἀνθρώπους ὅλως ἀθώους, μηδὲν πταίσαντας εἰς τοὺς Βουλγάρους, μεταξὺ δὲ τῶν ἀνθρώπων τούτων ἦσαν καὶ γυναῖκες καὶ παιδία. Οὐδ' ἡ ἀνατίναξις, εἰς ἣν ἐπανειλημμένως προέβησαν οἱ Βούλγαροι, σιδηροδρόμων μεταφερόντων ἀδιαφόρους ὁδοιπόρους, ἐμπόρους ἀόπλους, ἔχει σχέσιν πρὸς ἀληθινήν τινα ἐπανάστασιν. Αἱ φρικαλεότητες τοῦ Γραδοβαρίου καὶ τῆς Γκραιτσίτης δὲν ἀποτελοῦσιν οὐδὲ τὸ παράπαν ἡρωϊσμοὺς ἐπαναστατῶν κατὰ τῆς τουρκικῆς τυραννίας, διότι ἡ ἀτυχὴς Ἑλληνὶς διδασκάλισσα, ἥτις ἐκάη ζῶσα, ὁ κακοδαίμων ἐκεῖνος Ἕλλην ἱερεὺς καὶ ὁ Ἕλλην προύχων καὶ τὰ ἀθῶα παιδία, ὧν ἄλλοι ἐσφάγησαν καὶ ἄλλοι ἐκάησαν, δὲν ἦσαν ἐπίφοβοι τύραννοι τῶν Βουλγάρων.

Αἱ ἀποδείξεις αὗται πολλαπλασιάζονται σήμερον, διότι τὸ ἔργον τὸ ἄτιμον καὶ βδελυρὸν τῶν Βουλγάρων ἐξακολουθεῖ, ὅπως πεισθῇ ἡ Εὐρώπη, ὅτι ἡ ἀπολογία τοῦ Δέμερικ καὶ Μύλλερ εἶναι καθαρὸν ψευδολόγημα, ὡς ὑπόκρισις καὶ ψεῦδος εἶναι ὁλόκληρον τὸ ἔργον τῶν δῆθεν μεταρρυθμίσεων, ὅπως ἐξετάσῃ νηφαλιώτερον καὶ μᾶλλον ἀπροκατάληπτος τὰ φοβερὰ καὶ ἀνανταγώνιστα αἴτια, ἅτινα ὤθησαν τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν σημερινὴν κατὰ τῶν Βουλγάρων κίνησιν, ἅτινα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον θὰ παροξύνωσι τὴν μεταξὺ τῶν δύο τούτων φυλῶν ἔχθραν, καὶ ὅπως κρίνῃ ὁπότερον τῶν ἐθνῶν εἶναι ὑπαίτιον εἰς τὴν ἀδιάλλακτον ταύτην ἔχθραν.

Ἀλλ' ἰδοὺ οἱ Τοῦρκοι προσέρχονται ἐπίκουροι τῶν Βουλγάρων. Προσεβλήθησαν δεινῶς, διότι οἱ Ἕλληνες ἤρχισαν ἀμυνόμενοι. Ἂν οἱ Βούλγαροι δολοφόνοι περιέρχονται χωρία καὶ πόλεις ἀκαταδίωκτοι, τοῦτο δὲν θίγει τὴν τουρκικὴν φιλοτιμίαν, ἴσως διαθρύπτει μᾶλλον τὴν περίεργον ταύτην φιλοτιμίαν, ἀφ' οὗ ἄπιστοι οἱ Βούλγαροι ἀπίστους, τοὺς Ἕλληνας, ἐξολοθρεύουσι, ἀλλὰ τιτρώσκει δεινότατα τὴν τουρκικὴν ὑπερηφάνειαν ὁ φόβος μὴ διὰ τῆς ἀντιστάσεώς των οἱ Ἕλληνες ἐλαττώσωσι τὴν λυμαινομένην σήμερον τὴν Μακεδονίαν ἀναρχίαν, εἰς ἣν πατροπαραδότως ἐντρυφῶσιν οἱ Τοῦρκοι, καὶ ἣν τοσοῦτον ὑπηρετοῦσιν αἱ βουλγαρικαὶ κακουργίαι.

Ἕως τοῦ νῦν οὐδένα κατάλογον εἴδομεν δημοσιευόμενον ὑπὸ τῶν Τούρκων περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δολοφονικῶν στιφῶν τῶν Βουλγάρων, ἅτινα καθ' ἕκαστον ἔαρ ἐξορμῶσιν ἐκ Βουλγαρίας καὶ Ἀνατολ. Ρωμυλίας ἐξοπλιζόμενα ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, ὅπως λῃστεύσωσι, φονεύσωσι καὶ πυρπολήσωσιν. Ἀλλ' ἰδοὺ νῦν ἡ τουρκικὴ διπλωματία σπεύδει νὰ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπως οὕτω ἐμμέσως καταγγείλῃ τὴν Ἑλλάδα, πόσαι ὁμάδες ἑλληνικαὶ ἐνόπλων ἀνδρῶν ὑπερασπίζουσι τοὺς Ἕλληνας χωρικοὺς τῆς Μακεδονίας κατὰ τῶν βουλγαρικῶν κακουργιῶν. Ἕως τοῦ νῦν εἴδομεν ἐπισημοτάτας ἐκθέσεις τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ἀποδεικνυούσας τρανώτατα, ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐπίσκοποι εἶναι οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀρχηγοὶ τῶν δολοφονικῶν συμμοριῶν τῶν Βουλγάρων, ἀλλὰ δὲν ἠκούσαμέν ποτε περὶ καταδιώξεως οὐδὲ ἑνὸς τῶν ἐπισκόπων τούτων. Τοιαύτην καταδίωξιν νῦν ἀπειλεῖ ἡ Τουρκία κατὰ τῶν Ἑλλήνων μητροπολιτῶν Καστορίας καὶ Πελαγονίας ἐπὶ τῷ ὅτι εὐνοοῦσι δῆθεν τὰς ἐνόπλους ἑλληνικὰς ὁμάδας. Ἕως τοῦ νῦν οἱ λεγόμενοι ἐμπορικοὶ πράκτορες τῆς Βουλγαρίας ἐν Μακεδονίᾳ, ὄντες δ' ἀληθῶς πολιτικοὶ αὐτῆς ἀντιπρόσωποι, συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὅτι αὐτοὶ ἐλάμβανον τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὰς δολοφονικὰς συμμορίας χρήματα, αὐτοὶ διανέμουσιν αὐτὰ εἰς τοὺς ἀρχηγούς των, αὐτοὶ ὑποδεικνύουσι καὶ ὀργανοῦσι τοὺς φόνους τῶν Ἑλλήνων, ὅτι ὀνομαστὶ ὁ ἐν Μοναστηρίῳ ἐμπορικὸς τῆς Βουλγαρίας πράκτωρ καὶ ὁ ἐν Σέρραις μετέτρεψαν τὰ γραφεῖά των εἰς ὀργανωτήρια τῶν φόνων καὶ τῶν ἐμπρησμῶν καὶ τῶν λῃστειῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅμως οὐδέποτε εἴδομεν τὴν Τουρκίαν ἀπειλοῦσαν τὴν Βουλγαρίαν διὰ τῆς ἀποπομπῆς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ κράτους αὐτῆς. Ἀλλὰ τὸν Ἕλληνα Πρόξενον ἐν Μοναστηρίῳ κ. Καλλέργην ἀπειλεῖ, ὅτι δὲν θὰ δεχθῇ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐπανερχόμενον ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ, ὅτι ὑποστηρίζει τὰς ἐν Μακεδονίᾳ ἐνόπλους ὁμάδας!

«Σύμμαχοι τῶν Τούρκων» ἐλέγομεν σὺν τοῖς ἄλλοις ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ, «οὔτε ὑπήρξαμέν ποτε, οὔτε θὰ γίνωμεν οἱ Ἕλληνες. Σύμμαχοι τῶν Τούρκων ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ ὑπῆρξαν ἀείποτε οἱ Βούλγαροι. . . . .»

Ἀλλὰ πληρέστερος θὰ ἦτο ὁ λόγος ἡμῶν, ἐὰν προσεθέτομεν, ὅτι καὶ τῶν Βουλγάρων ἀείποτε σύμμαχοι ὑπῆρξαν οἱ Τοῦρκοι.

Τοῦτο πρέπει οἱ Ἕλληνες ἅπαξ διὰ παντὸς νὰ ἔχωμεν ὡς πίστιν ἀδιάσειστον καὶ ἀπὸ τῆς πίστεως ταύτης ὡς ἀφετηρίας νὰ ῥυθμίσωμεν τὰς περαιτέρω ἡμῶν ἐνεργείας, ἐφ' ἃς ὀξέως, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς, μετὰ περισκέψεως ἅμα καὶ τόλμης καλοῦσιν ἡμᾶς οἱ ἄμεσοι κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑπάρξεως ἐπικείμενοι πολλαπλοῖ κίνδυνοι, οἵ τε ἐκ τῆς συμμαχίας τῶν γειτόνων βαρβαροτήτων καὶ οἱ ἐκ τῆς συμμαχίας τῶν τρανῶν πεπολιτισμένων.

ΟΙ ΕΝ ΤΗ ΝΟΤΙΩ ΑΦΡΙΚΗ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΕΙΣΦΟΡΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ τοῦ «Ἀγῶνος» ἀνηγγείλαμεν, ὅτι ἀπεστάλησαν ἡμῖν ἐκ Stellenbosch τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ὀκτὼ ἀγγλικαὶ λίραι, δώδεκα σελήνια καὶ ἓξ πέναι καὶ ὅτι παρεδώκαμεν ἐπὶ ἀποδείξει ὑπ' ἀριθ. 237 εἰς τὸ ἱερὸν ταμεῖον τὸ χρηματικὸν τοῦτο ποσόν. Ἰδιαίτερον λόγον ποιοῦμεν περὶ τῆς προσφορᾶς ταύτης ὄχι διὰ τὸ ποσόν, ἀλλὰ διὰ τὴν πρόθεσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ παντοδύναμον ῥεῦμα τῆς ἑλληνικῆς φιλοπατρίας, ὅπερ συγκλονίζει τὸ ἡμέτερον γένος ἐν πάσῃ γωνίᾳ τῆς οἰκουμένης καὶ οὕτινος εὑρεῖαν, αἰσιωτάτην, τὰ μάλιστα σκόπιμον καὶ ἐθνωφελῆ διέξοδον ἤνοιξαν τὰ ἱδρυθέντα δύο ἐθνικὰ ταμεῖα, τὸ τῆς Ἀμύνης καὶ τὸ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

Ὑπὲρ τούτων τῶν ταμείων τὸ μικρὸν τοῦτο φύλλον εἰργάσθη, ἐξ ὅτου ἐξεδόθη, χωρὶς δὲ νὰ φυσιωθῶμεν μεγαλαυχοῦντες, ὅτι συνετελέσαμεν κατά τι εἰς τὴν ἵδρυσιν τῶν ταμείων τούτων διὰ τῶν ἄρθρων ἡμῶν καὶ διὰ τῶν προσωπικῶν ἐνεργειῶν πρὸς μικροὺς καὶ μεγάλους, ἐντρυφῶμεν μόνον εἰς τὴν ἄπειρον ἀγαλλίασιν βλέποντες τὸ ὅλον ἑλληνικὸν γένος ἀπὸ τῶν κλιτύων τοῦ Καυκάσου μέχρι τῶν ἀσήμων ὁρμων τῆς νοτίου Ἀφρικῆς, ἐν Ἀνατολῇ καὶ Δύσει, ἐν πάσῃ γωνίᾳ τῆς οἰκουμένης, ὅπου πόδες Ἑλλήνων πατοῦσι τὸ χῶμα, συναντώμενον καὶ συμπροσκυνοῦν τὴν καλλίστην τῆς πατρίδος εἰκόνα ἐν τοῖς δύο εὐκτηρίοις, οἵτινες καλοῦνται *Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου* καὶ *Ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης*.

Ἀπὸ μόνων τῶν ταμείων τούτων δὲν ἀναμένει βεβαίως ἡ Πατρὶς τὴν σωτηρίαν της. Ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις τούτοις ὡς ἐν κοινῇ χοάνῃ πυρακτοῦται ἡ ἑλληνικὴ φιλοπατρία καὶ σφυρηλατεῖται ἀνατηκόμενον τὸ κοινὸν αἴσθημα καὶ εὐρύνεται τὸ φρόνημα τῶν Ἑλλήνων καὶ αὐξάνει ἡ πίστις ἐπὶ μίαν μεγάλην, ἀδιαίρετον καὶ ἔνδοξον Ἑλλάδα, ὅταν κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς ναοὺς τούτους ὁ Καυκάσιος Ἕλλην συναντᾷ τὸν Κυθήριον καὶ ὁ Καλάμιος τὸν Μακεδόνα καὶ ὁ Χῖος τὸν Ἠπειρώτην καὶ ὁ ἐν Ν. Ὑόρκῃ τὸν ἐν τῇ Εὐέλπιδι Ἄκρᾳ ἀποικήσαντα καὶ ὁ Κάσιος πλοηγὸς τὸν Ἀκαρνᾶνα ποιμένα καὶ ὁ πολυτάλαντος τῆς Ἀλεξανδρείας ἔμπορος τὸν Ἕλληνα λεμβοῦχον τῆς Βραΐλας. Πρέπει νὰ σεμνύνηται ἡ ἑνεστῶσα κυβέρνησις, ὅτι ἤνοιξε τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα τῆς φιλοπατρίας καὶ εὐγνωμοσύνην ὀφείλει αὐτῇ τὸ ἔθνος ἀΐδιον διὰ τὰ ἱερὰ ἱδρύματα.

Τὰς λέξεις ταύτας ἐχαράξαμεν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀνωτέρω μικρᾶς τὸ ποσὸν, ἀλλὰ πολυσημάντου εἰσφορᾶς τῶν ἐν Stellenbosch τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς Ἑλλήνων, ἧς καθορίζει τὴν σημασίαν ἡ ἑπομένη ἀπέριττος πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιητικωτάτη ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτῆς ἐπιστολή των ἀπὸ 13)26 Ὀκτωβρίου 1904.

«Ἐν Stellenbosch τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς
Ἀξιότιμε κ. Ἰω. Λαμπρίδη

Ἐγκλείστως ἀποστέλλομεν ὑμῖν τραπεζικὴν ἐπιταγὴν ἐπὶ Λονδίνου ἐκ λιρῶν στερλινῶν ὀκτὼ, δώδεκα καὶ ἡμίσεως σελινίων προερχόμενα ἐκ συνεισφορῶν τῶν ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτῃ διαμενόντων ὀλίγων ὁμογενῶν. Ἐκ φιλοπατρίας ὁρμώμενοι προσφέρομεν ἕκαστος ἐκ τοῦ πτωχοῦ του ταμείου τὰ ἑξῆς μικρὰ ποσά:

Ἰωάννης Κώστας ἐξ Ἠπείρου	λ.	3
Ἰωάν. Δ. Ἀποστόλου ἐκ Σάμου	»	2
Ἀριστείδης Μπενείας ἐκ Λευκάδος	»	1.10
Γεώργιος Σκούφης ἐκ Λακωνίας	»	1
Εὐάγγελος Καριπόπουλος		0.10
Γεώργιος Καριπόπουλος		0.10
Εὐστάθιος Ἀγαπητοῦ		0. 5
		8.15
Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐξόδων ἀποστολῆς		8.12.6

Τὸ ποσὸν τοῦτο παρακαλεῖσθε νὰ καταθέσητε ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Εἴθε οἱ πολυτάλαντοι ἐν Ἑλλάδι νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα ἡμῶν τῶν πτωχῶν.

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως».

Σημ. τοῦ «Ἀγῶνος». Τῶν τριῶν τελευταίων καταγομένων ἐκ τῆς ἀλυτρώτου δὲν ἐσημειώσαμεν δι εὐνοήτους λόγους τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα.

Ἑπτὰ μόνον ἄνθρωποι, ἐργάται καὶ ῥιψοκίνδυνοι τοῦ βίου ἀγωνισταὶ, προσφέρουσιν ἐκ τοῦ πτωχοῦ των βαλαντίου, ὡς λέγουσι, τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἆρά γε εἰς πόσα θὰ ἀνήρχοντο τὰ ἐξ ἑκουσίων εἰσφορῶν ἔσοδα τοῦ ἱεροῦ ταμείου, ἐὰν οἱ δαπανῶντες ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν πολυτάλαντοι βουληφόροι διὰ μίαν μόνον βουλευτικὴν ἐκλογὴν εἰσέφερον ἀνάλογα, ἐὰν οἱ ὀψίπλουτοι τῶν Ἀθηνῶν εὐπατρίδαι ἠλάττωνον καθ' ἕνα τοὺς χοροὺς καὶ τὰ γεύματα, ἐν οἷς ἐπιδεικνύουσι τὴν ἐπιφανῆ οὐδενότητά των;

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἐν ταῖς ἡμερησίαις τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερίσι δημοσιεύονται καθ' ἑκάστην σχεδὸν διάφοροι εἰδήσεις ἐκ Μακεδονίας περὶ συγκρούσεων τῶν ἐνόπλων ὁμάδων Ἑλλήνων πρὸς τὰς βουλγαρικὰς συμμορίας. Τὰς εἰδήσεις ταύτας προερχομένας κυρίως ἐξ ἐπιβατῶν τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Βῶλον καταπλεόντων πλοίων παραλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς χωρὶς νὰ ἐγγυηθῶμεν τὴν ἀλήθειαν, διότι ἐν καιροῖς ἀνωμαλιῶν καὶ φυλετικοῦ μίσους, ὅτε ἡ ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων καθίσταται εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε εὐπρόσιτος εἰς τοὺς μεγάλους φόβους καὶ τὰς μεγάλας ἐλπίδας, ἡ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων εἶναι σφόδρα δυσεξακρίβωτος. Διὰ τοῦτο πίστιν μόνον συμβουλεύομεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν νὰ παρέχωσιν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ «Ἀγῶνος» ῥητῶς ἀγγελλομένας καὶ τὰς παραλαμβανομένας ἐν αὐτῷ ἐκ τοῦ «Ἀνατολ. Δελτίου».

—Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ «Ἄστεως» μακεδονικὸν σῶμα ὑπὸ τὸν Καπετὰν Ἠλίαν ἀνεῦρεν εἰς τὸ παρὰ τὴν Κλεισοῦραν χωρίον Βλάτσον 372 ὅπλα Μάουζερ, 7 κιβώτια πλήρη φυσιγγίων καὶ 300 πολύκροτα, ἅτινα εἶχον κρύψει οἱ Βούλγαροι Κατόπιν τούτου οἱ Μακεδόνες μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον Ζέρβαινα, ὅπου συνεκρούσθησαν πρὸς τοὺς Βουλγάρους. Τῆς συγκρούσεως δὲ ταύτης τὰ ἀποτελέσματα ἀγνοοῦνται.

Κατὰ τηλεγράφημα τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ἐκ Βώλου οἱ Τοῦρκοι ἐπυρπόλησαν τὸ χωρίον Ἄρζα ὑποπτευθέντες, ὅτι κρύπτεται βουλγαρικὴ συμμορία. Ἐκάησαν 35 ἄνθρωποι.

—Ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ τουρκικὸς στόλος παραπλέει τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου. Τὸ γεγονὸς τοῦτο δυσηρέστησε τοὺς ἐν Πετρουπόλει, διότι ἐθεωρήθη ὡς ἐπίδειξις ἄκαιρος.

—Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ «Ἄστεως» ἐκ Ῥώμης ἡ Πύλη ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ τὸν Ἕλληνα Πρόξενον Μοναστηρίου κ. Καλλέργην προφασιζομένη, ὅτι ὑπεστήριξεν οὗτος τὰς ἐνόπλους ἑλληνικὰς ὁμάδας.

—Ἡ Πύλη ἐδημοσίευσε στατιστικὴν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐνόπλων ἑλληνικῶν ὁμάδων. Κατ' αὐτὴν ἐν τῷ διαμερίσματι Φλωρίνης εὑρίσκονται 135 μέλη ἕλλην. σωμάτων· ἐν τῷ διαμερίσματι Καστορίας 100 ἄνδρες ἐν Ἀχρίδι δὲ 150. Ἡ Πύλη εἶναι βεβαία, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Πελαγονίας καὶ ὁ Ἕλλην Πρόξενος Καλλέργης δὲν εἶναι ξένοι πρὸς τὴν κίνησιν τῶν ἑλληνικῶν σωμάτων.

—Ἀγγέλλεται εἰς τὸ «Ἀνατολ. Δελτίον» ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅτι ὁ ἀχὼν κατὰ τοῦ κλήρου καὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων ἐξακολουθεῖ. Ἡ συμμορία τοῦ Γιοβὰν προσέβαλε τὸ παρὰ τὴν Ὀσσιανὴν χωρίον Ρουγοῦντζι καὶ ἐπυρπόλησε τὴν οἰκίαν τοῦ ἱερέως Παπαστογιάννη, ἐφόνευσε δ' εἶτα τὴν σύζυγον τοῦ ἱερέως καὶ τὸν προύχοντα Νικόλαον Ρογκότην καὶ ἐπλήγωσε τὸν Γεώργιον Ῥογκότην καὶ τὴν νύμφην τοῦ ἱερέως. Πρὸς τούτοις ἐπληγώθη καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἱερέως Παπαστογιάννη, ἀλλ' οὗτος ὡπλισμένος ὢν ἐφόνευσε δύο Βουλγάρους.

Ἐν τῇ ἀγροικίᾳ Γαβελάντσι ἀνεκαλύφθη ὁλό-

κληρος ἀποθήκη ὁλικοῦ πολέμου τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου. Κατεοχίθησαν ἐν αὐτῷ 2000 φυσίγγια, δκτὼ βόμβαι καὶ 150 μέτρα σύρματος περιεδεδυμένου διὰ μετάξης. Εὑρέθησαν ἀσκαύτοες ἔκθεσις τῆς ἐωτερικῆς ὀργανώσεως τῆς Σόφας περὶ τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος καὶ ἐφημερίδες περιέχουσαι πατριωτικὰ ἄσματα καὶ τρεῖς γεωγραφικοὶ χάρται.

Ἐκ Μοναστηρίου, ὅτι ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Σταραβίνης Χρῆστος ἀδελφὸς τοῦ πρὸ τινων μηνῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων δολοφονηθέντος διδασκάλου ἀπαχθεὶς εἰς τὰ δορυ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀπελύθη ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ τῷ δρῳ. ὅτι θὰ ἀφῆρει τὰ τέκνα τοῦ φονευθέντος ἀδελφοῦ του ἀπὸ τοῦ ὀρθοδόξου Μητροπολίτου Μοναστηρίου καὶ θὰ εἰσήγνε αὐτὰ εἰς βουλγαρικὰ σχολεῖα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Χρῆστος ἐπανελθὼν εἰς Μοναστήριον ἠρνεῖτο νὰ συμμορφωθῇ τῷ τῆς ἀπειλῆς τῶν Βουλγάρων, οὗτοι εἰσήλασαν εἰς τὸ χωρίον του, ἀπήγαγον τὸν ὑπερεβδομηκοντοῦτη πατέρα του καὶ τὸν ἀδελφόν του Δημήτριον καὶ ἐπλήγωσαν τὰς δύο γυναῖκας τῶν θυμάτων, δυὸ αὐται ἐπεκαλοῦντο βοήθειαν κατὰ τῶν κακούργων. Πρέπει νὰ προστεθῇ, ἐπειδὴ ἐν τῷ Ἀνατολ. Δελτίονι, ὅτι αἱ τοιαῦται ἀρχαὶ προειδοποιοῦνται περὶ τοῦ ἐγκλήματος, ὅτε ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ὁ ἰδιος ἐν τῷ χωρίον του, ἀπήγαγον τὸν ἑβδομηκοντοῦτη πατέρα του καὶ τὸν ἀδελφόν του Δημήτριον καὶ ἐπλήγωσαν τὰς δύο γυναῖκας τῶν θυμάτων, δυὸ αὐται ἐπεκαλοῦντο βοήθειαν κατὰ τῶν κακούργων. Πρέπει νὰ προστεθῇ, ἐπειδὴ ἐν τῷ Ἀνατολ. Δελτίονι, ὅτι αἱ τοιαῦται ἀρχαὶ προειδοποιοῦνται περὶ τοῦ ἐγκλήματος, οὔτε διαπραχθὲν νὰ καταδιώξωσιν αὐτό.

Ὅτι νέα ἀπόπειρα ἐγκληματικὴ κατ' Ἑλλήνος ἐγένετο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τοῦ Μοναστηρίου. Ὁ Ἕλλην Ἀθανάσιος Ἀντωνίου ἐκ Βοδενῶν καταγόμενος προσελήλυθη κατ' ὀδὸν ὑπὸ ὑγιοφώνων μελῶν τοῦ κομιτάτου καὶ ἔλαβε πολλὰ διὰ μαχαίρας καίρια τραύματα ἐπὶ τῷ ἐγκλήματι. ὅτι ἀνέλαβε νὰ προφυλάττῃ κατὰ τῶν δολοφόνων ὡς σωματοφύλαξ τὸν Ἕλληνα ἱερέα Παπαγγέλην, προγεγραμμένον ὑπὸ τῶν Βουλγάρων.

Ἐκ Σερρῶν δὲ, ὅτι ἀπὸ ἑνὸς χρόνου ὑπὸ τὰς ὄψεις τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν συστηματικὴ εἰσβολὴ Βουλγάρων γίνεται εἰς Μακεδονίαν κατευθυνομένων πρὸς τὰ δυτικὰ αὐτῆς διαμερίσματα. Τὰ σώματα ταῦτα ἀκολουθοῦσιν ἀληθινὰ πολέμου ἐφοδιοπομπαί. Ὑπολογίζεται, ὅτι οἱ εἰς Μακεδονίαν εἰσελθόντες Βούλγαροι κατὰ τὰ μέρη τῆς Ἄνω Τζουμαγιᾶς ἀνέρχονται εἰς 400, ἡγεῖται δὲ αὐτῶν ὁ ἐφεδρος συνταγματάρχης τοῦ ἐπικοῦ Παρθένεωφ καὶ πλῆθος ἄλλη Βουλγάρων ἀξιωματικῶν. Μετὰ τὴν εἰσβολὴν ἐπηκολούθησεν ἐν Στίνικι (τοῦ διαμερίσματος Πετριτσίου) συνέδριον, ἐν ᾧ πλὴν ἄλλων ἀπεφασίσθη ἡ περιφέρεια τῆς δράσεως ἐκάστου ἀποσπάσματος τῆς στρατιᾶς ταύτης τῶν ἐλευθεριστῶν. Ὁ Παρθένεωφ κατηυθύνθη εἰς Σερβίνιτσαν καὶ ὁ Ζαντάνοφης, ὁ γνωστὸς λῃστὰρχος καὶ ὁμὸς κακοῦργος, οὗ ἡ ἀπαυθωμία καὶ ἡ ὠμότης κατηγγέλθησαν ὑπ' αὐ.οῦ τοῦ Μιχαηλοῦφοκι ἐν τῇ «Μεταρρυθμίσει», κατηυθύνθη εἰς Δοϊράνην. Ὁ δὲ Δόντσιο κατελείφθη εἰς τὸ διαμέρισμα Πετριτσίου.

Ταῦτα λέγει τὸ «Ἀνατολ. Δελτίον», προμαντεύομεν δ' ἡμεῖς ἀπὸ τοῦδε πόσον ἀλόδοξος θὰ εἶναι ἡ τοῦ ἐπομένου ἔτους ἔκθεσις τοῦ Λέμερικ περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ὁρδίνης καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἀφ' οὗ θὰ λάβῃ ἐν τῷ μεταξὺ ἐν τῷ πολύτιμον συνεργασίαν τῶν ἐντίμων κυρίων Παρθένεωφ, Ζαντάνοφ καὶ Δόντσιο ! ! !

—Ἐκ τῆς πρότης ἐβδομάδος λεθυράφου ἐφημερίδος τῆς Ἐθέλπιδος Ἄκρης «Ἀποκαλύψεως» μανθάνομεν, ὅτι οἱ ἐν Δουρζίν καὶ Διλαφήρ Ἕλληνες εἰς πρακτικόπαιον προέβησαν μέτρον τοῦ νὰ σχηματίσωσι σωματεῖα, ὧν τὰ μέλη εἰσφέρουσι μηνιαῖος ποσὸν τι ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Τὰ ἀποτέλεσματα τῶν πατριωτικῶν τούτων ἐνεργειῶν εἶναι λίαν εὐχάριστα. Αἱ συνεισφοραὶ τοῦ Ὀταμάνικου ἀποταλεῖσαι ἤδη εἰς Ἑλλάδα τῶν ἐν Δουρζίν Ἑλλήνων ἀνῆλθον εἰς λίρας 21.5 0. Οἱ δ' ἐν Δελαγήρῃ Ἕλληνες ἀπέστειλαν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ 70 λίρας.

—Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος μα θάνομεν, ὅτι τὴν Κυριακὴν 16 Ὀκτωβρίου ἐτελέσθη ἐν τῇ πόλει τοῦ Ἀκρωτηρίου ὁ πρῶτος ἑλληνικὸς γάμος τοῦ Ἰω. Ἀλβέτινου καὶ Ἑλένης Κομιανοῦ. Ὁ γάμος ἐτελέσθη ἐν τῇ ἀγγλικανικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἠθλογήθη ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου ἱερέως κ. Δαρὲ ἀναγνώσαντος τὰς εὐχὰς κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, τὰς μὲν περισσοτέρας ἑλληνικάς, τὰς δὲ ἀγγλικὰ καὶ τὴν μετάφρασιν εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐν γενομένην ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Ἕλληνος Ἀρχιμανδρίτου κ. Εὐσν. Μιτιλινοῦ. Τὴν ἐκκλησίαν ὑπερεπλήρωσαν πλὴν τῶν Ἑλλήνων πλεῖστοι Ἄγγλοι κινηθέντες ὑπὸ τῆς περιεργίας νὰ ἴδωσι τελοῦμενον Ἑλληνικὸν γάμον.

—Ἡ «Ἀλήθεια» Λεμεσοῦ ἀγγέλλει, ὅτι πολλοὶ ἔγκριτοι πολῖται τῆς πόλεως ταύτης συνελθόντες ἐξέλεξαν μεγάλην ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν τακτικῶν ἐτησίων συνεισφορῶν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

—Ὁ λόγος τοῦ ἐθνικοῦ ψάλτου Σπ. Ματσούκα εἰς γόνιμον πίπτει ἔδαφος. εἰς τὰς καρδίας τῶν φιλοπατρίδων Κυπρίων Ἐν Λάρνακι μόνον ἐν τινι ἐπαρχείᾳ συνελέχθησαν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου 150 ἀγγλικαὶ λίραι.

—Ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ὑπομνήματι, ὅπερ κατ' ἴδιν πρόσφατον περιοδεύειν τοὺς εἰς Εὐρώπην ἐπιβέλλε πρὸς τὰς προστάτιδας τῆς Κρήτης Δυνάμεις, ἀφ' οὗ ἀναμνήσκει αὐταῖς ὅτι προέλεγεν ἐν τῷ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1900 ὑπομνήματι αὐ.οῦ καὶ ἀφ' οὗ ἐξαίρει τὴν νομιμόφρονα καὶ εὐγνώμονα πρὸς τὰς Δυνάμεις διαγωγὴν τῶν Κρητῶν ὡς ἰρειδομένην ἐπὶ τῆς ἀραγοῦς βάσεως, τοῦ ἀναλλοιώτου αὐτῶν πόθου τῆς μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἑνώσεως τῆς νήσου. ἐπιλέγει τὰ ἑπόμενα ὀρθὰ, συνετὰ καὶ μεστὰ ἀκραιφνοῦς φιλοπατρίας λόγια.

Ὁ κατὰ ὅμως παρίγορεται καὶ οἱ Κρῆτες, οἵτινες ἐφάνησαν τόσον ἡρωικοὶ καὶ ἐπαξίλεσαν τόσας προόδους—ἀποστηρίζθησαν τὸν ἐπὶ τῆς ἐλπίδος τῆς πραγματοποιήσεως τὸ θνησκὸν τὸν ὀνείρον, διὰ τὸ ὁποῖον ὑπέστησαν τόσας θυσίας,—κατελήφθησαν ὑπὸ ἀνωφελοῦς ἀπογνωσίας καὶ τὰ πνεύματα εἰς τὴν Κρήτην εἶναι τόσον ἀρεθισμένα, ὥστε νέαι ἀτυχεῖς ἀπιθλοῦσι τὸν ἀτυχῆ τόπον, τόσον σκληρῶς δοκιμασθέντα ἐν τῷ παρελθόντι, ἐνῷ τὰ ὑφιστάμενα τῆς ἐθ19 Ἀλγυρότου τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ ἔλων τῶν ἐπαχρῶν—Ἐπὶ τῶν ἐπιφρεόντων καὶ ἐπικαλεσθῶν ἐκ μέρους τῶν τὴν ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων, ὅτιος μὴ ἐπιβασθοῦνθῇ ἡ ἕνωσις μετὰ τῆς μητρὸς πατρίδος, ἀπεκρούσατο καὶ πάλιν.

Νομίζω ὅτι θὰ παρέλασον τὰ ἀπέναντι τῶν Μ. Δυνάμεων καθήκον μου καὶ τὴν ὑπόσχεσίν μου ἀπέναντι τοῦ κρητικοῦ λαοῦ, ἐὰν ἐδεν ἐπανελάβανον ἅτι ἐξέτηκα ἤδη εἰς τὸ πρῶτον μου ὑπόμνημα ὅτι δηλαδὴ διὰ νὰ καταπολληρθῶσι ὁυσχρεῖαι διακοφὰς αἰθένου καὶ κὰ ἀτίνες θὰ κατασταθῶν ἐντὸς ἀλίγου ἀνοπτοῖλθντοι, μία μόνη λύσις ὑπάρχει: ἡ ἕνωσις τῆς νήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Αὐτὴν τὴν λύσιν ὀπίθεται αὐ Δυνάμεις εἰς τὸς ἀρθτικὰ ἡμῶν ἐπιστολὰς καὶ ἐν ἐπιστολὴ τῆς Βασιλικῆς Ὑπουργείας τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀφιοστεῖαν τῆς νήσου.

Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη λύσις τῆν ὁποῖαν πρέπει ὁ κρητικὸς λαὸς, ἡ μόνη ἡν ζητεῖ, ἡ μόνη ἡν ἐπικαλεῖται ἐκ μέρους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, αἵτινες ἄφοῦ τοῦ ἔδοκαν τὴν ἐλευθερίαν δὲν θὰ θελήσουν πάλιν νὰ τὸν ἴδουν βυθιζόμενον εἰς τὰς ταραχὰς, εἰς τὰς ἀτελειώτους ἔριδας καὶ τὰς ἀνησυχίας τοῦ παρελθόντος.

ΤΗΣ ΦΥΛΕΤΙΚΗΣ ΗΜΩΝ ΥΠΕΡΟΧΗΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΑΙ ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

ΤΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΣΧΟΛΕΙΑ

(Μετάφρασις τῆς ἐν τῷ Ἀνατολ. Δελτίῳ δημοσιευθείσης μελέτης).

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον ῥῦλλον).

Οὕτως ἡ σερβικὴ, βουλγαρικὴ, καὶ βουμανικὴ προπαγάνδα ἐθνικιούργησαν ἐν Μακεδονίᾳ σμήνος ἀνθρώπων ἀχρήστων, οἵτινες ἀποτελοῦσι διαρκῆ πηγὴν κινδύνου καὶ ἀταξίας διὰ τὴν χώραν.

Ἡ θέσις τῶν ἑλληνικῶν σχολείων εἶναι ἠλλοίε ἐξ αὐτῶν ἀπφοιτῶσι μόνον ἐθνοροι μαθηταὶ καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες αἰσθάνονται ἐχυτοὺς ἐλληθὲς ικανοὺς πρὸς ἀνωτέρων ἐκπαίδευσιν· οἱ τελευταῖοι μάλιστα μετὰ σοβαρὸς πανεπιστημιακὰς σπουδὰς ἐν Γαλλίᾳ, Αὐστρίᾳ καὶ ἰδίως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν 1), ἀπανέρχονται εἰς Μακεδονίαν, ἐνθα ὀλίγους ἀνταγωνιστὰς εὑρίσκουσι. (Πλὴν τῶν νοτίων διαμερισμάτων, ἐν οἷς μόνον "Ἕλληνες ὑπάρχουσιν, αἱ ἐπίσημοι ἐπογραφαὶ κατέδειξαν ὅτι εἰς τὰ κεντρικὰ διαμερίσματα ἐπὶ 86 χριστιανῶν ἰκτῶν, 82 εἶσὶν Ἕλληνικοὶ, ἐνῷ ἐκεῖ 4 Βούλγαροι, ἐπὶ 33 δικηγόρων, 30 εἶσὶν Ἕλληνες καὶ 3 Βούλγαροι. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δὶν συγκίας ἀνατυποῦνται ὀδὲποτε ἡμφισβητήθησαν).

Συνοψίζοντες τὰ ἀνωτέρω παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς: Αἱ μέχρι σήμερον δημοσιευθεῖσαι στατιστικαὶ ἀντιφάσκουσαι πρὸς ἀλλήλας, διαφεύγουσι πάντα ἔλεγχον καὶ ἐπὶ οὐδεμιᾶς σοβαρᾶς βάσεως στηρίζονται. Πρὸς σύνταξιν ἀσφαλοῦς στατιστικῆς δὲν δύνανται τις νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ δύο μεμνομένα γνωρίσματα τῆς τελεῖται τοῦ Βιλκέτιον 1), οἱ Ἕλληνες ἔχουσιν σχ.λεῖα εἰς 23, οἱ Βούλγαροι εἰς 17, οἱ Ρουμοῦνοι εἰς 4 καὶ οἱ Σέρβοι εἰς 6.

Παραλείπομεν τὰ σερβικὰ καὶ βουμανικὰ σχολεῖα ὧν ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν. 383 καὶ 532, ἐλέγετο αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, καθίστασι ἐντελῶς ἄνευ σημασίας, ὅταν ἀναλογισθῇ τις ὅτι οἱ μαθηταὶ οὗτοι μετηγέχθησαν εἰς τὸ Βιλκέτιον τοῦτο πρὸς δὴ μιουργίαν ψευδῶν κέντρων.

Ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων πρὸς τὰ βουλγαρικὰ ἐξάγεται μὲν ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι εἰς τὰ 521 ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀντιτίθενται 319 βουλγαρικὰ, ἀλλ' ὅτι εἰς τὰς 32534 μαθητὰς τῶν μὲν ἀνταποκρίνονται μόνον 9544 μαθηταὶ τῶν δὲ Ἐξάγεται προσέτι ὅτι εἰς τοὺς δύο καζάδες, ἐν οἷς δὲν ὑπάρχουσι ἑλληνικὰ σχολεῖα (Καβαλᾶρ καὶ Ῥαστολόκιον), ἀριθμοῦται μόνον 1400 βουλγαρόφωνοι τοιαῦτα ἀπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἐν λάβῃ τις ὑπ' ὄψει δύνατα νὰ φαντασθῇ τί ἐν-ῷ μέσῳ χρόνῳ ἐγένετο, τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιβλῆς, τοὺς χοροὺς καὶ τὰς ἡμερίδας, τὰς δοξολογίας καὶ τὰς προπόσεις, ὅλας ἐκείνας τὰς περιποιήσεις, ἃς ὑπεχρεοῦτο ψυχὴ ἐρῶσα, ἡν βασανίζει ὁ εὐγενὴς ῥόβος, μὴ δὲν πράξῃ ἀναλογα πρὸς τὸ λατρευτὸν ὑποκείμενον. Καὶ ἐλατρεύθησαν καὶ ἠγαπήθησαν παρφόρως οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ, διότι ἀπαντησοῦ, ὅπου διήρχοντο, ἀπανταχοῦ ὅπου διέβαινον, διήρχετο καὶ διέβαινε πρὸ τῶν ἀποδήμων υἱῶν τῆς, τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων, ἡ κοινὴ ἀπάντων μήτηρ, ἡ Ἑλλὰς ἡ φιλτάτη, ἡ μικρὰ καὶ ἀσθενὴς, ἡ ἀπβολλευμένη, ἡ μισουμένη, ἡ πάντοθεν σπαρασσομένη, ἀλλὰ παρὰ πάντα ταῦτα ἐρείδουσα μεγάλας τὰς ἐλπίδας, ὅτι θὰ κατισχύσῃ καὶ θὰ γίνῃ μεγάλη, ἐπὶ τῆν φιλοπατρίαν τῶν τέκνων τῆς.

Ἀνυπομονόντες ἡμεῖς πάντες ἐσπεῦσαν νὰ δείξωσι τοῦτο οἱ Κατζηνοὶ Ἕλληνες. Παρεσκεύασαν εἰς τὸς Ἕλληνας ἀξιωματικοὺς ἐξοχικὸν γεῦμα παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου ἐν τινι τῶν ὁρείων καὶ μαγικῶν ἀλωῶν πλησίον τοῦ ἐν Καΐρῳ νειλοφράκτου, καὶ ὁ κοκορέτσι καὶ οἱ ὀβελίαι ἀμνοῦ ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς τὰ ἀρτύματα τῆς πατριωτικῆς εὐωχίας, ἐν τῇ ἀγνοτάτῃ αὐτῆς σημασίᾳ, τῶν συνελθόντων Ἑλλήνων.

"Ἠθθε τελευταῖον ὁ καιρὸς τῶν προπόσεων. Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Νέστωρ Τσανακλῆς πρέπειν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων, ὁ δὲ Μοίραρχος τοῦ στόλου κ. Κουντουριώτης ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, οὗ ἡ εὐγένεια ἠχμαλώτισεν, ὡς εἶπε, τὴν καρδίαν καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν. Τῷ ὄντι ὁ Α. Γ ἐξέρασε τὴν ζωηρὰν λύπην του, ὅτι ὀνεκα τοῦ βαμαζλανίου δὲν ἠδύνατο νὰ περιποιηθῇ ὡς ἤθελε τοὺς "Ἕλληνας ἀξιωματικούς. Ἀμα δὲ ὡς ἐμάθη, ὅτι οἱ "Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ἐμελλον διὰ τοῦ Νείλου νὰ ἐκδρομεῶσιν εἰς τὴν νειλοῤῥάκτην, ἔσπευσε νὰ θέσῃ εἰς τὴν διθθε:ν των μίαν τῶν θαλαμηγῶν του.

Ἀλλ' αἴφνης μετὰ τὸν κ. Κουντουριώτην ἐγέρθη καὶ πάλιν ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Τσανακλῆς καὶ λέγει: «Κύριοι, λέγων προχθὲς (σημ. τοῦ «Ἀγῶνος»), ἐν τῇ προπόσει, ἐν ἀνεγράφαμεν εἰς τὸ προγράμμενον φύλλον), ὅτι ἐσθμεῖν ἠσθμοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος καὶ ἐίπτων τὴν ἰδέαν τῆς ὑπὲρ τοῦ στόλου μερίμνης ἡμῶν, δὲν ἐφανταζόμην, ὅτι οἱ λόγοι μου θὰ ἐκαρποφόρουν τοσοῦτον ταχέως. Ὁ πρόεδρος τῆς κυπριακῆς παροικίας κ. Καρατζᾶς ἐσχὴν τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἀνοίξῃ κατάλογον εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ στόλου, εἰς ὃν προκαλεῖ ἡμᾶς νὰ λάβωμεν μέρος. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐγγράφω καὶ ἐγὼ τοῦ *παρόντος διὰ χιλίας* λίρας».

Ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς δηλώσεως ταύτης ἔργος τῆς συγκινήσεως τῶν παριστάμενων ἐπευξένει πρὶν ἢ ἔτι ἀμιλήσῃ, ἅμα ὡς ἀνέστη ἐκ τῆς τραπέζης, ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ῥόστοβιτς, ὅστις εἶπεν: «Ἐπειδὴ εἰς τὰ τοιαῦτα εἶμαι πάντοτε συμφωνος πρὸς τὸν κ. Τσανακλῆν, ἐγγράφομαι δὲ ἐτέρας *χιλίας* λίρας.

Δακρύων ἄλλος γνήσιος, υἱὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Ν. Τσιγαλᾶς ἐγείρεται καὶ ὀπὸ λυμμὲν θικαοτάμενος λέγει: Εἰς τοιαύτας περιστάσεις προτιμῶ νὰ γράφω, ἀντὶ νὰ ὁμιλῶ. Καὶ ἔγραψε *χιλίας* λίρας.

Ἀλλ' ὁ σειρὰ τῶν ἐγγραφομένων μηκύνεται καὶ ἀδύνατον εἶναι ἡμῖν νὰ ἀντιγράψωμεν ὅτι ἔκαστος ἔλεγε κατὰ τὴν ἱερὰν ἐκείνην ὥρον Διὰ τοῦτο καταχωρίζομεν ὁλόκληρον τὸν κατάλογον τῶν εἰσενεγκόντων, ἔχοντα οὕτω:

Τσανακλῆς	λίρας	1000
Ῥόστοβιτς	»	1000
Τσιγαδᾶς	»	1000
Ἀλέξ. Καρατζᾶς	»	600
Ἀνάστ. Καρατζᾶς	»	100
Φίλιππος Φιλίππου	»	200
Γεώργιος Φιλίππου	»	100
Περικλῆς Φιλίππου	»	100
Ἀνάστ. Μιχαηλίδης	»	100
Γεώργ. καὶ Μιχ. Μιχαηλίδου	»	50
Σοκράτης Πιζζένης	»	300
Κ. Ξενάκης	»	200
Ἀδελφοὶ Κυριαζῆ	»	200
Γεώργιος Τσιγαδᾶς	»	200
Κῦρος Πηλαβᾶκης	»	80
Ι. Μανουηλίδης	»	50
Νικόλ. Παπαδόπουλος	»	50
Γεωργιάδης καὶ Ἀποστολίδης	»	20
Ἰατρὸς Βελλαμᾶς	»	20
Π. Τσουκᾶς	»	10
Σφάντης Ἰατρὸς	»	10
Ν. Βοῦλας λίρας ἑφάπαξ	»	10
καὶ μηνιαίως	»	1
Δ. Γουζούσης	»	6
Π. Γαρόφαλος	»	5
Κ. Στακόπουλος	»	5
Σωτήριος Σκληρὸς	»	1
Τσάμης ἰατρὸς μηνιαίως	λίρας	1
Γεωρ. καὶ Δημήτρ. Σπετερόπουλοι	»	300

1) 2)

Ἀλλ' οἱ τελευταῖοι οὗτοι φιλοπάτριδες ὁμογενεῖς ἐθλήκασν, ὅτι θὰ εἰσφέρουν ἐτησίως **πεντήκοντα** λίρας, πλὴν δὲ τούτου καὶ 2 0)0 ἐκ τῆς μισθοδοσίας τῶν πολυαριθμοτάτων κατ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἀπεδέχθησαν τὴν ἀπόφασιν τῶν προϊστάμενόων των ἐνθουσιωδεστατα. Ἐκ τῆς κρατήσεως ταύτης ὑπολογίζεται, ὅτι ἐτησίως τὰ καταστήματα τῶν ἀδελφῶν Σπετεροπούλων θὰ εἰσφέρωσιν **ἐτησίως** ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου **750** ἀγγλ λίρας.

Τί τότε συνέβη, λέγει κἀγὼ συνάδελφος, εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ. Ὁ διπλωματικὸς τμῆμα πράκτωρ κ. Γενάδιος δίδει ὀλὴν τὴν ἔντασιν εἰς τὴν συνῴθη αὐτοῦ εὐῤῥέβειαν, ὅπως ἐξμινήσῃ τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων. Βλέπω, εἶπεν ἐν ποιητικῷ ῥεύματι, τὴν στιγμὴν ταύτην ἐν ὀντασσὶ τὴν Πατρίδα, πέμπουσαν μακρόθεν γλυκὺν ἀσπασμὸν εἰς τὰ ἀρωτιωμένα καὶ γενναιόρρωκα τέκνα της. Ὁ κ. Μοίραρχος ἀναφωνεῖ: «Λάγια δὲν σᾶς λέγω, Κύριοι, ἀλλὰ τοῦ τοιούτων δεγμάτων φιλοπατρίας τὰ λόγια εἶναι περιττά. Πατρὶς ἔχουσα τοιαῦτα τέκνα εἶναι προφυσιμένη νὰ μεγαλουργήσῃ.

Ὁ ἀντιπλοίαρχος κ. Γκίνης ἀπαστράπτων ἐκ συγκινήσεως μετεῖξε ἄλλων εἰπὼν καὶ ταῦτα:

«Μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἐξὲ καὶ Ἑλληνισμοῦ ὑπάρχει δεσμὸς ἀδιάῤῥηκτος. Σᾶς ὑποσημείθε τοὺς δεσμοὺς αὐτοὺς νὰ τοὺς συφιγξέωμεν περισσότερον. Καὶ ἐὰν ἐθδόσαμεν ὅρκον ἱερὸν πρὸς τὸν Βασιλέα μας καὶ τὴν πατρίδα μας νὰ ἀποθλάνωμεν ὑπὲρ αὐτῶν, δίδομεν καὶ εἰς ὑμᾶς ὁπόσχεσιν ἱερὰν, ὅτι δὲν θὰ ἰκανοποιήσωμεν ποτὲ τὰ φιλοπάτριδε αἰσθήματά Σας. Καὶ ὅν τηρήσωμεν τὴν ὑπόσχεσιν, ὡς θὰ τηρήσωμεν τὸν ὅρκον μας »

Ὡς ὡραῖαι κατακλεὶς ἐπῆθλεν ἡ εὐλαβὴς πρόποσις τοῦ γηραιοῦ δικηγόρου κ Λάντς, ὃν λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι νὰ καταγράψωμεν αὐτολέξει ὁλόκληρον. «Χρεωστοῦμεν, εἶπε περίπου, τὰς ὡραίας ταύτας συγκινήσεις εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἥτις ἀπέστειλε τὸν στόλον εἰς Αἴγυπτον. Ἀλλ' ἀν μὴ ἤθελε μεῖν ἐλευθέρου ἔθνους, θὰ εἴχομεν στόλον καὶ ἀξιωματικοὺς; Ἂν ἀνήκομεν εἰς πατρίδα ἐλευθέραν καὶ ἀποδίδοντα ὑμῖν ἐν τῇ φιλοξένῳ ταύτῃ χώρᾳ τὰ πρόνομια πολιτῶν κράτους ἀνεξαρτήτου· ἀφείλομεν τὰ δῶρα ταῦτα ἀγαθὰ εἰς τοὺς γίγαντα τὰς δημιουργοὺς τοῦ Βασιλέως. Εἰς τὴν μνήμη, τὴν ἀγίαν τῶν ἡρώων τῆς Ἐπαναστάσεως ἐγείρω, κύριοι, τὸ κύπελλόν».

Ἐπηκολούθησαν εἶτα οἱ ἑλληνικοὶ χοροὶ, πρῶτον ὁ ἀρχαντὸς τοῦ διπλωματικοῦ ἡμῶν πράκτορος κ. Γενάδη.

Ἀποβαίνει δ' ἡμῖν ἀδύνατον νὰ περιλάβωμεν ἐν τῷ φύλλῳ τούτῳ ὅ,τι ἐγένετο κατὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ στόλου ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ κατὰ τὸν κατάπλουν εἰς τὸν τοῦ Πόρτ Σαΐδ. Διὰ τοῦτο περιορίζομεθα εἰς τὴν ἀναγραφὴν ἀξιολογων τινῶν ἐπεισοδίων τῆς ὑποδοχῆς τῆς θωρηκτῆς ἡμῶν μοίρας

—Αἱ ἀνωτέρω εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ στόλου τῶν Καϊρῳῶν Ἑλλήνων εἶναι ἁπλῆ ἀπαρχὴ τῶν πρὸς τοῦτο ἐνεργειῶν. Ὡς μανθάνομεν ἐκ τῶν ἐν Καΐρῳ ἑλληνικῶν ἐφημερίδων καταῤῥέουσαι ἤδη προσπάθειαι πρὸς συστηματικὴν ὀργάνωσιν τῶν ὑπὲρ τοῦ στόλου εἰσφορῶν, μάγιστα δὲ ἐλπίδες ὑπάκουσιν, ὅτι τὸ πρῶτον τῆς τοιούτης πατριωτικῆς κινήσεως ἰσται ἀνταξίον καὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς φιλοπατρίας τῶν Ἑλλήνων. Ἀξιοσημείωτον εἶναι, ὅτι ἡ γνώμη τῶν τακτικῶν ἐτησίων ἢ μηνιαίων εἰσφορῶν ἤρχισε ῥιζοβολοῦσα ἐν τῇ συνειδήσει τῶν Ἑλλήνων, ἀξιομάστον δ' ἔδωκαν ἐν τοῦρῳ παράδειγμα οἱ ἀδελφοὶ κ. Σπετεροπουλοι καὶ οἱ ὁμογενεῖς ἰατροὶ κ. Τσάμης καὶ Βοῦλας.

—Ζωηρότατην ἠγώ εὗρον αἰ ὑπὲρ τοῦ στόλου συγκινήσεις ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν Ἑλλήνων καὶ αὐτῶν των πενεστάτων. «Οἱ τιμιώτατοι καὶ εἰς πᾶν αἰθθῆμα εὐγενὲς εὐπιήροοι ἐργάται τοῦ ἡμετέρου τυποτηρεσίου, λέγει τὸ *«Καΐρον»* ἐδῆκωσαν ἡμῖν, ὅτι προθύμως ἐκγωροῦσι τὴν ἡμέρα τοῦ ἐθνικοῦ στόλου». «Πτωχὴ ῥάπτρια προσθέτει τὸ αὐτὸ φύλλον, «ἡ Μαρία Βορβόκαβου, ἔρχεται ἡμῖν μετὰ συγκινήσεως ἐν τάλλοιρον, ὡς εἰσφοραν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου δηλώσασα ταὐτοχρόνως, ὅτι μηνιαίως ὅ,τι περισσεύει ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἡμῶν ἡ ἐν τάλλοιρον, θὰ καταθέτῃ τοῦτο παρ' ἡμῖν, ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ».

—Ὁ ἀλλήλωσσος τύπος ἔγραψεν εὐῤῥηθάστατα περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου καὶ τῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων τῶν Ἑλλήνων. Κατάπλησν ἀληθινὴν ἐνεποίησεν ἡ κομψὰ καὶ ἀμφτος συμπεριφορὰ τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν. Περὶ τούτου ἡ Ἑλληνικὴ συνάδελφος Ἀλεξανδείας «Ταχυδρόμος» ἔγραψε ταῦτα:

Αἰθθῆμα εὐλόγου χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας ἐμπνέει εἰς ἅλους τοὺς; ἐν Ἀλεξανδρείᾳ "Ἕλληνας ἡ παραδειγματικὴ κοσμιότης τ

παντα ἡμῶν περὶ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμοῦ λόγον.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Εὐφρόσυνον αἴσθησιν παρήγαγε γενικῶς ἐν Ἑλλάδι ἡ τὴν προπαρελθοῦσαν Τετάρτην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπογραφεῖσα ἐμπορικὴ συμφωνία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας. Ἡ συμφωνία αὕτη, δι' ἧς τροποποιοῦνται ἡ συνθήκη τοῦ 1896 καὶ ἡ ἐμπορικὴ συμφωνία τοῦ 1890, ἐθέωρήθη κατόρθωμα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, μετὰ πολλῆς τῆς συνέσεως διαπραγματευθείσης τοὺς ὅρους αὐτῆς, καὶ τρανωτάτη ἔνδειξις τῶν συμπαθειῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας πρὸς τὴν δικαίως φίλαγγλον Ἑλλάδα. Ἡ συμφωνία αὕτη ἐγένετο ἐπὶ προθεσμίᾳ πέντε ἐτῶν καὶ θὰ ἰσχύῃ ἐφ' ὅσον δὲν καταγγελθῇ παρὰ θατέρου τῶν συμβαλλομένων. Δι' αὐτῆς ἡ Ἑλλὰς ἐπέτυχεν ἀντὶ δασμολογικῶν προνομίων εἰς ὡρισμένα εἴδη τῆς ἀγγλικῆς βιομηχανίας τὴν μονονοὺ ἀτελῆ εἰσαγωγὴν τῆς σταφίδος εις .ὴν Ἀγγλίαν κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ὑφιστάμενον καθεστώς.

***

ΤΑ «Οἰκονομικὰ Νέα» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσίευσεν ἀξιόλογον ἄρθρον περὶ τῶν οἰκονομικῶν προόδων τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν στηριχθέντα εἰς τὴν ἐπίσημον πρὸς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ἔκθεσιν τοῦ Ἄγγλου ἐπιτρόπου παρὰ τῷ Διεθνεῖ ἐλέγχῳ κ. Χάρβεϋ.

Τὰ κυριώτερα σημεῖα, ἅτινα ἥτε ἐφημερὶς αὕτη καὶ ὁ κ. Χάρβεϋ ἐξαίρουσιν, εἶναι τὰ ἑπόμενα :

Α') Ἡ αὔξησις τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἀνελθοῦσα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1892 μέχρι τοῦ 1902 εἰς 17,750,000 δραχ. ἐξ ὧν 9,350,000 ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν. Ἡ αὔξησις δὴ αὕτη ἐπῆλθε κανονικῶς, χωρὶς νὰ ἐκβιασθῇ δι' ἐπιβολῆς νέων φόρων, διότι οὐδεὶς φόρος ἐπέβλήθη κατὰ τὴν εἰρημένην δεκαετίαν καί μόνον ὁ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ ηὐξήθη χάριν τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς Λαρίσης.

Β') Τὰ δάνεια τῶν Δήμων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν αὐτὴν δεκαετίαν ἠλαττώθησαν, ἐν συνόλῳ δὲ τὰ ἔσοδα τῶν δήμων καλύπτουσι τὸ κεφάλαιον τῶν δανείων.

Γ') Αἱ παρὰ ταῖς Τραπέζαις καταθέσεις καὶ ἡ εὐκολία μεθ' ἧς ἐκαλύφθη διὰ χρημάτων τοῦ Τόπου κατὰ τὸ μέγιστον μέρος ἡ ἔκδοσις τοῦ τελευταίου κτηματικοῦ λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, εἶναι κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Χάρβεϋ, ἑτέρα σπουδαιοτάτη ἀπόδειξις τῆς αὐξήσεως τοῦ λαϊκοῦ πλούτου.

Δ') Παράλληλος εἶναι καὶ ἡ αὔξησις τῶν γραμμῶν καὶ τῶν κερδῶν τῶν σιδηροδρόμων. Τῶν σιδηροδρομικῶν προσόδων ἡ αὔξησις ἀνέρχεται εἰς τρία περίπου ἑκατομμύρια δραχ , ἐπειδὴ δὲ αἱ γραμμαὶ ηὔξησαν κατὰ 30 τοῖς ο)ο, ἡ ἀναλογία τῆς αὐξήσεως τῶν προσόδων αὐτῶν εἶναι 41 τοῖς ο)ο

Ε') Ἡ σημαντικωτέρα ὅμως ἀπόδειξις τῆς σταθερᾶς οἰκονομικῆς προόδου τῆς χώρας ἡμῶν, εἶναι ἀφ' ἑνός ἡ κίνησις τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία κατὰ τὸ 1893 ἀντεπροσωπεύετο ὑπὸ πλοίων χωρητικότητος 228,000 τόννων, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ἀ·μόπλοια ἦσαν μόνον 50. Τῷ 1903 τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος ἠρίθμει 433,000 τόννους, ἐξ ὧν 198,068 τόννοι ἀντιπροσωπεύουν 206 ἀτμοκίνητα πλοῖα. Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀξία τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἐμειώθη κατὰ 25 περίπου τοῖς ο)ο ἀπὸ τοῦ 1901, ὅπερ καταφανέστερον δεικνύει τὴν κραταίωσιν τῆς πίστεως τῆς χώρας.

***

ΤΗΝ παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Εὐρώπην περιοδείας αὐτοῦ ὁ πρίγκιψ Γεώργιος Ὕπατος Ἁρμοστὴς τῆς Κρήτης. Ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ὑπεδέχθησαν αὐτὸν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας, οἱ πρίγκιπες Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας, ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι, πλεῖστοι δὲ Κρῆτες ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου Ἀρκαδίου, ὧν ἐν ὀνόματι προσεφώνησε τὸν πρίγκιπα ὁ ἀπόστρατος λοχαγὸς κ Τριτάκης.

Οἱονεὶ ὡς συνοδοὶ τοῦ Ἕλληνος ἡγεμονίδου, τοῦ μεγάλου τούτου συνηγόρου ἅμα καὶ φρουροῦ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ἐν Κρήτῃ, ἔφθασαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ τηλεγραφήματα δύο πρωτευόντων φύλλων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, τῆς παρισινῆς «Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων» καὶ τῆς «Καρτερίας» τῶν Μεδιολάνων. Ἀμφότεραι αἱ ἐφημερίδες αὗται κρίνουσαι τὰς ἐνεργείας τοῦ πρίγκιπος προμαντεύουσι τὸ ναυάγιον τῶν πατριωτικῶν αὐτοῦ προσπαθειῶν, ἡ μὲν «Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων» ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς νήσου ἀπὸ παντὸς δεσμοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν θὰ ἦτο τὸ σύνθημα γενικῆς ἀνακινήσεως τοῦ ἀνατολικοῦ προβλήματος. Διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, λέγει ἡ χαριτόβρυτος αὕτη τῶν Βουλγάρων συνήγορος, οὐδεμία τροποποίησις δύναται νὰ γίνῃ τοῦἐν Κρήτῃ καθεστῶτος. Ἡ δὲ «Καρτερία» τῶν Μεδιολάνων συμβουλεύει τοὺς Κρῆτας νὰ ἡσυχάσωσι καὶ νὰ μὴ προβῶσιν εἰς κινήματα, ἅτινα ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ εἶναι αὐτόχρημα ἀφροσύναι.

Οὕτω ἀφήνεται νὰ ὑπονοηθῇ ὑπὸ μὲν τῆς γαλλικῆς ἐφημερίδος, ὅτι τὸ ἀνατολικὸν πρόβλημα δὲν θὰ πάθῃ οὐδεμίαν διατάραξιν μόνον, ὅταν ἐπιδιώκηται ὁ βαθμιαῖος ἐκβουλγαρισμὸς τῆς Μακεδονίας καὶ ἡ προπαρασκευὴ ὁμοίας τύχης διὰ τὴν Θράκην, ὑπὸ δὲ τῆς ἰταλικῆς, ὅτι θαυμασίως ἐξυπηρετεῖται τὸ ἐν τῇ προσθίᾳ Ἀνατολῇ καθεστὼς, ὅταν οἱ Ἰταλοὶ πολλαπλασιάζωσι τὰς ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Ἠπείρῳ σκευωρίας των κατὰ τῶν ἱστορικῶν δικαιωμάτων τῶν χωρῶν τούτων. Τῇ ἀληθείᾳ ὀφείλομεν νὰ καταστείλωμεν τὴν ἀγανάκτησιν ἡμῶν ἡμεῖς οἱ μικροὶ λαοὶ καὶ νὰ ἀναθαρρήσωμεν ἐκ τοῦ οἰκτροῦ φαινομένου, ὅτι οἱ λεγόμενοι μεγάλοι λαοὶ τῆς σήμερον βυθίζονται ὁσημέραι πλειότερον εἰς τὰ τέλματα τῆς ἀνηθίκου ὑποκρισίας καὶ τοῦ ψεύδους, κακῶν, ἅτινα ἐμπνέει ἡ ἄδικος πλεονεξία. Διότι ὅταν ἐρείσματα τῶν μεγάλων εἶναι αἱ οἰκτραὶ αὗται ἀρχαὶ, βραχὺς εἶναι ὁ βίος τῶν τοιούτων μεγαλείων, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία ὅλων τῶν αἰώνων. Ἀντιθέτως ἡ «Σημαία» τοῦ Λονδίνου γράφει, ὅτι ἡ Γαλλία ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς προτάσεως ὅπως ἀντικατασταθῶσι τὰ ἐν Κρήτῃ εὐρωπαϊκὰ στρατεύματα δι' ἑλληνικῶν, περιορίζεται δὲ νὰ ἐκφράσῃ τὸν δισταγμόν της ἂν θὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἡ πρότασις αὕτη.

ΚΑΤΑ τὸν συντασσόμενον προϋπολογισμὸν τοῦ ταμείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ἡ περιουσία αὐτοῦ ὑπολογίζεται, ὅτι θὰ ἀνέλθῃ ἐκ τῶν τακτικῶν αὐτοῦ ἐσόδων κατὰ τὸ 1905 εἰς 14,000,000 δραχμῶν. Ἡμεῖς μεγάλα ἐλπίζοντες ἐκ τῆς φιλοπατρίας τῶν Ἑλλήνων πιστεύομεν, ὅτι ἡ περιουσία αὐτοῦ θὰ ἀνέλθῃ εἰς πλείονα τῶν 15,000,000

***

ΚΑΤΑ τὸ λῆξαν α'. δεκαήμερον τρέχοντος μηνὸς Νοεμβρίου τὸ Τελωνεῖον Βώλου εἰσέπραξε 56,068. 15 δραχμὰς ἐξ ὧν 9,015. 65 εἰς χρυσὸν καὶ 47 052 50 εἰς χαρτονόμισμα. Κατὰ τὸ ἀντίστοιχον δὲ δεκαήμερον τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰσεπράχθησαν 50,317.15 δραχ.

Ἤτοι ἐφέτος ηὐξήθησαν αἱ εἰσπράξεις κατὰ 5,751 δραχμάς.

Ἐν τῷ καπνοπτηρίῳ δὲ τῆς αὐτῆς πόλεως ἐκόπησαν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα 2,615 ὀκ. 200 δραμ. καπνοῦ καὶ εἰσεπράχθησαν ἐξ αὐτῶν 27,434 δραχμαὶ, ἐνῷ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον δεκαήμερον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκόπησαν μὲν 2525 ὀκ. 310 δραμ. εἰσεπράχθησαν δ' ἐξ αὐτῶν 26,081. 84 δραχμαί

Ἤτοι ἐφέτος ἐπῆλθεν αὔξησις 125 ὀκ 210 δραμ. καπνοῦ καὶ 1,363 16 δραχμῶν.

***

ΑΙ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πειραιῶς κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα 8βριον ἀνῆλθον εἰς 1,746,277.45 εἰς Τραπεζογραμμάτια καὶ 200,820.75 εἰς χρυσὸν ὑπολογιζομένου δὲ τοῦ φράγκου πρὸς 1.33 αἱ ὁλικαὶ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς τραπεζογραμμάτια ἐν ὅλῳ εἰς 2,013,370.00 ἔναντι 1,928,218.80 ἅτινα εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους 1903, ἤτοι εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον 93,161.20.

***

ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ τὸ Βασ. Διάταγμα, καθ' ὃ ἡ Βουλὴ καλεῖται εἰς τακτικὴν σύνοδον τῇ 24 τοῦ ὑπερμεσοῦντος μηνός.

***

ΕΝΕΚΑ ἄρθρων σφοδροτάτων τὸ ὕψος καὶ ἀνευλαβῶν τὴν οὐσίαν κατὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου, ἅτινα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἔγραψεν ἡ «Ἀκρόπολις», ἀπηγγέλθη κατηγορία κατὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Β. Γαβριηλίδου καὶ τοῦ ὑπευθύνου αὐτῆς συντάκτου. Ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἐπαινέσασα καὶ ὑβρίσασα ἐκ περιτροπῆς τοὺς πάντας ἐν Ἑλλάδι ζῇ εἰσέτι καὶ τρέφεται διὰ τῆς ὕβρεως, στρέφει δὲ νῦν ταύτην κατ' Ἐκείνων, οὓς θέλωσι νὰ ὑβρίσωσιν οἱ σημερινοί της τροφοδόται.

***

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ἡ ἐπὶ τῶν προτάσεων τῶν διαφόρων ναυπηγικῶν οἴκων διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀντιτορπιλλικῶν ἔφερεν ἤδη σχεδὸν εἰς πέρας τὰς ἐργασίας της.

Τὰ ἀντιτορπιλλικὰ θὰ παραγγελθῶσιν εἰς ἓν τῶν τριῶν ἐργοστασίων «Γιάρο», «Σιχάο» ἢ «Βουλκὰν», ἀπομένει δὲ νὰ ἀποφασισθῇ εἰς ποῖον ἐκ τῶν τριῶν ἐργοστασίων θὰ παραγγελθῶσιν.

Τὴν μικροτέραν τιμὴν προσέφερε τὸ ἐργοστάσιον «Σιχάο», ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι νὰ νέα ἀντιτορπιλλικὰ πρέπει νὰ ἔχωσι καὶ αὐτὰ λέβητας συστήματος «Γιάρο», δι' ὧν εἶναι ἐφωδιασμένα καὶ τὰ τορπιλλικὰ, τὰ ὁποῖα ἤδη ἔχομεν

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ «Σιχάο» κατασκευάζει τά τορπιλλικὰ καὶ ἀντιτορπιλλικὰ μὲ λέβητας συστήματος «Θόρνικρωφτ», διὰ τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον σκέπτεται νὰ προτείνῃ εἰς τὸ ἐργοστάσιον «Σιχάο», ἂν δύναται νὰ κατασκευάσῃ τὰ ἀντιτορπιλλικὰ μὲ λέβητας συστήματος «Γιάρο», ὁπότε πιθανὸν νὰ παραγγελθῶσιν εἰς αὐτὸ ταῦτα.

Τὰ ἐργοστάσια ἀναλαμβάνουσι νὰ παραδώσωσι τὸ μὲν πρῶτον ἀντιτορπιλλικὸν μετὰ 14 μῆνας, μετὰ δύο δὲ μῆνας τὰ ὑπόλοιπα τὸ ἕν μετὰ τὸ ἄλλο.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς δαπάνης, τινὰ μὲν διαιροῦσι ταύτην εἰς τέταρτα, τινὰ δὲ εἰς πέμπτα. Ζητοῦσι δηλαδὴ τὴν καταβολὴν τοῦ 1)5 τῆς τιμῆς, ἅμα δὲ τῇ καθελκύσει τὸ ἕτερον πέμπτον ἢ τέταρτον, κατὰ τὴν παράδοσιν τὸ τρίτον πέμπτον ἢ τέταρτον, κατὰ τὰς δοκιμὰς τὸ ὑπόλοιπον, διὰ τοὺς διαιροῦντας τὴν τιμὴν εἰς τέσσαρας δόσεις, κατ' ἀναλογίαν δὲ διὰ τοὺς διαιροῦντας ταύτην εἰς πέντε δόσεις.

Αὔριον ἡ μεθαύριον ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκιψ Γεώργιος θὰ μεταβῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐν συνεδριάσει τῆς ἐπιτροπῆς θὰ τῷ ἀνακοινωθῶσι οἱ προτεινόμενοι ὅροι, θὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν σχεδίων καὶ θὰ δώσῃ τὴν περὶ τούτου γνώμην του.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1904

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

			31 Ὀκτωβρίου 1904	30 Σεπτεμβρίου 1904
ΤΑΜΕΙΟΝ	εἰς μεταλλικόν	Δρ.	2,182,172.52	2,020,370.13
	τραπεζικὰ γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπέζης	»	75,270.—	195,715.—
	κερματικὰ » διδραχμα καὶ μονόδραχμα	»	1,846,468.—	1,881,593.—
Ἐξωτερ. λογαρ.	Ἀντίτιμον μεταλλικοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν	»	21,938,901.21	20,996,057.—
» »	Προϊὸν ἐκδοθέντος Ἐθν. Δαν. εἰς χρ. Ἑλλ. Σιδηρ. 4 ο)ο τοῦ 1902.	»	18,911,433.47	19,539,458.06
Δάνειον πρὸς τὴν	Ἑλλ. Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ τραπεζ. γραμματίων	»	68,778,575.42	68,778,575.42
» » » »	διδράχμων καὶ μονοδράχμων	»	12,000,000.—	12,000,000.—
Ὁμολογίαι ἐθνικῶν δανείων	Εἰς χρυσόν Δρ. 23,767,036.80; Εἰς τραπ. γραμμάτια » 29,135,000.—	»	52,902,036.80	52,902,036.80
		»	21,165,755.43	20,908,798.93
Προεξοφλήσεις		»	2,705,950.29	2,785,967.31
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων		»	13,611,899.70	13,347,362.73
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ]σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων		»	2,487,006.35	1,927,543.36
» ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων		»	3,628,116.—	3,954,371.98
» πρὸς τὴν Σταφιδικὴν Τράπεζαν ἐπὶ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους		»	53,661,883.78	54,092,639.83
» καὶ ἀνοικτοὶ λ]σμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ		»	41,133,471.29	41,356,713.43
» εἰς δήμους, λιμένας, κλπ. νομικὰ πρόσωπα		»	9,455,088.70	11,124,290.05
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας		»	5,265,977.34	4,718,947.06
Καθυστερήσεις χορηγ. εἰς γεωργοκτηματίας καὶ γραμματ. Προν. Τραπ. Ἠπειροθεσσαλίας		»	3,280,714.75	4,005,364.77
Μετοχαὶ εἰς ἐγχωρίους ἑταιρείας		»	1,500,000.—	1,500,000.—
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης		»		
Τοκομερίδια ἐν γένει		»	8,280,944.54	8,440,024.50
Καταστήματα Τραπέζης καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων		»	2,855,830.74	2,853,664.94
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς		»	1,672,241.09	1,731,083.34
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζικῶν γραμματίων)		»	4,148,189.25	4,436,016.81
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ		»		1,440.26
Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπή. (Λ]σμὸς ὑπηρεσίας Ἐθνικοῦ δανείου εἰς χρυσόν)		»	1,792,000.—	1,792,000.—
Λογαριασμὸς ἐξαγορᾶς συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη ἐκ τραπεζ. γραμματίων		»	1,360,000.—	1,360,000.—
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας		»	550,000.—	550,000.—
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια)		»	564,420.79	404,278.83
Διάφορα		»		
		Δρ.	357,754,347.46	359,604,367.77

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν κεφάλαιον		Δρ.	20,000,000.—	20,000,000.—
Ἀποθεματικὰ κεφάλαια		»	13,500,000.—	13,500,000.—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ:				
I διὰ λ/σμὸν τῆς Κυβερνήσεως	Δρ. 68,778,575.42		124,927,015.02	129,174,943.57
II » » » Τραπέζης:	» 56,148,439.60			
Κερματικὰ γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα:		»	12,000,000.—	12,000,000.—
Καταθέσεις ἄνευ τόκου εἰς μεταλλικόν		»	3,564,918.59	3,524,097.51
Καταθέσεις ἄνευ τόκου		»	13,520,310.16	12,667,505.01
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι		»	812,769.80	1,037,997.02
Μερίσματα πληρωτέα		»	312,099.07	351,584.07
Καταθέσεις Δημοσίου διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ' Νόμον		»	283,749.94	288,749.94
Διεθνὴς οἰκ. ἐπιτ. (λ]σμὸς καταθ. ἐκ δημ. ὑπεγ. προσόδ.	Εἰς χρυσὸν Δρ. 703,299.25; » Τρ. Γρ. » 4,029,502.74		4,732,801.99	2,944,886.89
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν		»	23,580.25	
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια		»	289,254.—	321,451.80
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν		»	691,497.96	733,111.86
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια		»	5,986.73	5,986.73
Ἔντοκοι καταθ. Δημοσ. εἰς χρυσὸν διὰ τὴν κατασκ. τοῦ Σιδηρ. Πειραιῶς-Δεμερλῆ-Συνόρων		»	18,911,433.47	19,539,458.06
» » » » τρ. γρ. » » » » » » » »		»	82,713.25	26,552.41
Καταθέσεις δημοσίου εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια κατὰ τὸν νόμον ΒΨΕ'		»	5,542,880.15	5,542,880.15
Καταθέσεις ἔντοκοι		»	69,558,662.35	69,305,307.86
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπέζης		»	46,562,670.—	46,562,670.—
Ὑπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπέζης		»	1.104,070.—	1,261,816.—
Καταθέσεις ταμιευτηρίου		»	3,584,048.28	3,544,787.37
Συμμετοχὴ τῶν Τραπεζῶν Ἰονικῆς καὶ Ἀθηνῶν εἰς Δάνειον Σταφιδικῆς Τραπέζης		»	1,669,731.02	1,822,901.77
Διάφοροι λογαριασμοὶ		»	13,153,160.98	12,660,782.78
Διάφορα		»	2,920,994.45	12,791,897.03
		Δρ.	357,754,347.46	359,604,367.77

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1904.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αἱ κατὰ τοῦ Λιμένος Ἀρθούρου ἐπιθέσεις τῶν Ἰαπώνων τὴν ἑβδομάδα ταύτην ὑπῆρξαν ἀδιάκοποι καὶ λυσσώδεις, ἐξακολουθοῦσι δὲ εἰσέτι κατὰ τὰς τηλεγραφικὰς ἐκ Λονδίνου πληροφορίας καί περ ἀποκρούονται σθεναρώτατα ὑπὸ τῶν Ρώσων. Οἱ Ἰάπωνες ἐλπίζουσιν, ὅτι ἐντὸς τοῦ μηνὸς τούτου τὸ φρούριον πίπτει εἰς χεῖρας αὐτῶν.

—Ὁ Μικάδος ἀπήγγειλε λόγον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Ἰαπωνικῆς βουλῆς, ἐν ᾧ μετὰ πίστεως ἀποβλέπει εἰς τὰ νικηφόρα ὅπλα τῶν στρατιωτικῶν του δυνάμεων, ὅτι θὰ κατισχύσωσι τοῦ ἐχθροῦ ἕως τέλους.

—Ὁ σύλλογος τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης διὰ πλειονοψηφίας 136 ψήφων ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς προτιμήσεως τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἀντὶ τῆς λατινικῆς.

—Καθ' ἃ διαδίδεται, ὁ κ. Μπουφίδης ἐδέχθη νὰ ἐκλεχθῇ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ὑποχωρήσας εἰς τὴν ἐπίμονον ἀπαίτησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκη.

—Τηλεγραφήματα ἐκ Βώλου ἀναγγέλλουσιν, ὅτι ὁ Ἕλλην ὁπλαρχηγὸς Καραλίβανος ἀπέβη ὁ τρόμος τῶν δολοφόνων Βουλγάρων. Ἐν τινι τῶν τελευταίων συμπλοκῶν ἐφόνευσε δέκα τούτων.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ὑπομιμνήσκει τοῖς κατόχοις προσωρινῶν τίτλων τοῦ Λαχειοφόρου αὐτῆς δανείου 2 1)2 ο)ο 1904 ὅτι ἡ πρώτη κλήρωσις τῆς 1 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἐνεργηθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁριστικῶν τίτλων· ἑπομένως ὀφείλουσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχωσι τῆς εἰρημένης κληρώσεως νὰ σπεύσωσι εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν προσωρινῶν τίτλων ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς Νοεμβρίου ἐν Ἀθήναις μὲν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καὶ παρὰ τοῖς Ταμίαις τοῦ Δημοσίου, παρ' οἷς ἐνηργήθησαν ἐγγραφαὶ τοῦ δανείου τούου, καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης. (Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Προκηρύσσει

Διὰ τὸ ἐνεστὼς Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1904—1905 τὸ Λασσάνειον διαγώνισμα πρὸς βράβευσιν δύο δραματικῶν ἔργων, ἱστορικοῦ δράματος καὶ κωμῳδίας, ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

Κατὰ τὴν διαθήκην τὸ μὲν δρᾶμα πρέπει νὰ ἔχῃ βάσιν ἱστορικὸν γεγονὸς ἐκ τῆς χιλιετοῦς ἐποχῆς τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους καὶ ἐκ τῆς ἐποχῆς τῶν τεσσάρων αἰώνων τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας, ἡ δὲ ὑπόθεσις τῆς κωμῳδίας νὰ λαμβάνηται ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκιακοῦ βίου τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῆς ζώσης γενεᾶς τῆς Ἑλλάδος.

Ἑκατέρῳ τῶν βραβευθησομένων ποιητῶν θὰπονεμηθῇ χιλιόδραχμον γέρας.

Τὰ ἔργα γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Πρυτανείας μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1905, πρέπει δὲ νὰ ὦσιν εὐανάγνωστα.

Τὰ ἀποστελλόμενα δὲν ἀναλαμβάνονται, ἀποβάλλονται δὲ εἰς τὴν Πρυτανείαν ἀνωνύμως μετὰ συνημμένου δελτίου ἐσφραγισμένου, ὅπερ θέλει φέρει ἔνδοθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ, ἔξωθεν δὲ ρῆσιν ἐπιγραφομένην καὶ ἐπὶ τοῦ χειρογράφου τοῦ δράματος.

Ὁ Πρύτανις
Σπ. Λάμπρος

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ
ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ — ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
Δραχ. 16 Φρ. χρ. 15

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου